[7.]

AD REGEM

È

SCOTIA REDVCEM

Henrici Wottonij

PLAVSVS ET VOTA.

LONDINI
Excusum Typis *Augusti. Mathusij*
Anno CIↃIↃCXXXIII.

CAROLINO
CORNVBIÆ DVCI, CESTRIÆ COMITI &c.

HENRICVS WOTTONIVS

Seros Dies.

CELSITVDINI Tuæ, tenellæ adhuc Ætatis, insequentes PLAVSVS ET VOTA, *Quæ PARENTEM Tuum, Optimum Regum è SCOTIA Reducem exceperunt; non inconsultè Dedico. Ut postquam Litteris (Avito jam Decore) imbutus fueris; Ex hâc quantulacúnque Commentatiuncula Ga-*

zam haurias, Triplici DIADE-
MATE Splendidiorem: Nempe
HEREDITARIAM VIR-
TVTIS IMAGINEM.

AD REGEM È SCOTIA REDVCEM

Henrici VVottonij

PLAVSVS ET VOTA.

AVGVSTISSME *CAROLE*

REX & DOMINE.

ANtiquitùs mos erat apud humaniores Gentium quoties Iusto Bonoq; Principe fruebantur, Ne muta fælicitas in pectoribus torpe-

A ret,

ret, affectus & gaudia Præconijs, Votis, Plauſibus effundere, Præſertim ſi quæ Nobilior occaſio acclamantium Voces eliceret. Cuius Ego tam ſancti moris æmulatione quadâm raptus, diſcuſſo circà præcordia frigore quod gravior iam ætas invexerat, ad celebrandum hanc Diem quâ Te nobis, Noſq; nobiſmetipſis reſtituis, flagrantì fiduciâ accedo. Adeò enim propriâ dicendi Imbecillitate non deterreor, ut parùm abſit quin eò me magis idoneum æſtimem : Quippe, quid opus eſt Rhetorico apparatu? Cur anxiè nimis Verborum pondera expenderem? Sufficiet hodiè ſimplici-

pliciter gaudere. Sinceritas rudis ac impolita res est, quò incomptior eò alacrior : Et Facundia dum ornat, corrumpit lætitiam. At neque id metuo, ne hoc officium blandientis videatur, & quasi ad Fortunæ Genua ambitiosè projecti quod sanè indignum foret ingenuo pudore quem a Parentibus, Indignum beatâ Mentis requie quam ex honestis studijs hausi. Vnica tamen fateor in ipso limine Me circumcingit sollicitudo : Nimirum, ne Verecundiam illam quâ Majestas Tua cæteras Virtutes suavissimè condire solet etiam veris laudibus offendam. Nam cùm ad alia om-

nia Fortiſsimus ſis quæ aut Corporis Robur, aut Conſtantiam Animi poſtulent, ſolùm vereor ne hodiernos applauſus & Elogia quò iuſtiùs debentur eò molliùs feras.

Legimus *Germanicum* (At quantum Virum!) paulò antè Prælium in *Chattos* ferinâ opertum pelle ne noſceretur, appropinquaſſe noctù militum Tabernaculis vt conceptam de ſe Opinionem in tenebris ſubriperet: *Adeò proprias plerumq; Laudes tenerrimè excipiunt qui maximè merentur.* Vnde ſatis prævideo quàm neceſſarium ſit ut ad ſacras tuas Aures Argumentis non ex levi Oratorum officinâ, ſed paulò ſeverioribus,

rioribus, aditum præmuniam. Dico igitur æquiſsimum eſſe ut neque pulchræ Principum, nec deformes Vitæ, ignobili ſilentio premantur: Sed Boni Pravique eâdem ſcribendi quâ vivendi Libertate, Nec minore Veritatis quàm Majeſtatis Reverentiâ, ad poſterorum notitiam iuxtà tranſeant: Illi quidem, Ne ſubductis Virtutum Exemplis Virtutes ipſæ paulatim deficerent: Hi verò, ut ſoluti Legum vinculis aliquo ſaltèm Annalium metu temperentur. Hoc auſim Tibi dicere, Præſtantiſsime *Domine*, Et hoc ipſum quod auſim *Tibimet-ipſi* debeo; Qui Triginta-

tres jam Annos. Ità vixiſti, Ità novèm ferè regnaſti, ut Verum non timeas: Clariſsima erat olim, & æternùm Vivet Virginij Rufi ad Cluvium reſponſio. Scis (inquit) *Virgini Quæ Hiſtoriæ Fides debeatur: Proinde, ſi quid in Hiſtorijs meis legis alitèr ac velles Ignoſcas rogo. Cui Virginius. Cluvi, ne tu ignoras ideò me feciſſe Quod feci, ut eſſet vobis liberum Scribere quæ libuiſſet.* At hæc fuit Inclyti quidèm ſed privati Hominis ſecuritas. Quantò magis exultet hæc dies ob receptum Regem, de cuius Vitâ Moribuſque apertiſsimè ſimul ac tutiſsimè loquamur. Quin & confidentèr

fidentèr hoc adijciam ; Sì prima *Architectrix* NATVRA ipsa Pectus *Tuum* (ut Verbo *Vitruviano* utar) feneſtraſſet ; Si omnium oculos non ſolùm inttà Secretiores Cubiculi parietes, ſed ad intimos Cordis receſſus admitteres, Nihil omninò aliud appareret quàm Splendor Boni, & Imperturbata Virtutum Serenitas. Quid dixi? Si admitteres? Ac ſi poſſent, Quos hîc Supremum NVMEN in Sublimi & Lucido poſuit, ex Oculis eripi Et *Vitæ* vel *Imperij* rationem quaſi prætenſis Nubibus occulere. In hoc quidem Obſcuritas & Ipſa ſolitudo eſt Majeſtate

tectior. Putatne ille *Abiſſinorum* Imperator, quem ferunt quotannis ſemèl palàm conſpici, eò minus noteſcere quid clanculùm fiat? An non etiam hodiè ſcimus *Domitianum* olìm in ſecreto Horario, quo ſe indies ſecluſit, nihil aliud quàm præacuto ſtilo *Muſcas* confixiſſe? Num *Tiberius* in Capreenſi ſeceſſu delituit? Cùm inter tot Vulnera & Laniatus Conſcientiæ (queis tanquam Furijs agitabatur) multa quotidiè divulſæ Mentis Indicia erumperent? Non certè. Majeſtas Tua & ſui Temporis, & venturi Principes vnicam ſolùm & ſaluberrimam ſe celandi Artem docuit,

cuit, quod nihil celandum moliris. Sunt quædam Animalcula ingrato aſpectu velùt Noctuæ ac Veſpertiliones quæ Natura ad Lucis Odium damnavit. Nonnullos etiàm Potentium fuiſſe ſcio; Qui inter Imperij Arcana & pro magno Verſutiæ Myſterio habuere, è longinquo coli; Ac ſi Reverentia in Speluncis tantùm & Crypteriis, non in aprico habitaret. Vnde hæc Regendi *Sophiſmata?* Paucis dicam ac liberè. Per obliquos tramites incedebant quia neſciverunt (breviſsimam Viam) eſſe *Bonos.* Tu autem non Subditorum lumina & acceſſus fugis: Non abdito gau-

des: Non Te tuis ſubtrahis: Non rigido & obducto Vultu falſam Veneràtionem captas. Immò interdùm etiam ad Comitatem quandam deſcendere non gravaris dignitate illæsâ. Sic enim in limpidiſsimo ſinu tecum reputas, *Si non eſſet ſupra poteſtatem noſtram latere poſſe, At eſſet infrà Bonitatem latere vellè.* Quâ certè nihil demum eſt popularius: Quippe Bonos Reges Boni omnes apertè, ſed & improbiſsimi tacitè venerantur, Dùm Virtutis pulchritudo non ſecùs ac inſolitum aliquod Iubar vel nolentium oculos perſtringit. Quare cùm nuper in manus

TRAN-

TRANQVILLVM SVETONIVM ſumpſiſſem (qui ipſa *Cæſarum* Viſcera denudavit) ad fallendam dum aberas, litterato aliquo diverticulò, ingratam dierum longitudinem: & in illum fortè locum incidiſſem, quo tam graphicè deſcribitur *Auguſti* ejulatus, in *Variana* Clade crebrò vociferantis. REDDE MIHI QVINTILI VARE LEGIONES MEAS; Illicò exardebat *Tui* Deſiderium, & vota pro reditu incaluêre. Multò enim tum juſtiùs viſum eſt, *Angliam* debuiſſe *SORÓREM* ſuam anhelantibus ſuſpirijs laceſſere, quàm Auguſtum QVINTILII Manes.

Redde mihi Scotia Soror Regem nostrũ: Redde Optimum Virorum: Quem nemo nisi malus non amat, nemo nisi ignarus non laudat. Redde Morum Rectorem, simul & Normam. Quò non solùm lætiores, sed & Meliores simus dùm propiùs contemplabimur (quod rarissimum est) in summo Fastigio minimæ Licentiæ Exemplar. Cùm itaque Talis sis (*optime* REX) supplex, permittas, rogo si precibus quàm Argumentis flecti malis, vt novem (Tot enim computo) discreti Sermonis Populi, quorum habenas moderaris, TE Talem esse glorientur. Idque prædicent non vernaculo solum cuiusque

que Idiomate (quod gaudijs quidem noſtris anguſtiùs foret) ſed communiori hâc qualitercunq; Linguâ, vt & Exteri ſciant BRITANNIAM *Tuam*, quæ olim primum *Orbi Chriſtiano* & maximi nominis Imperatorem dedit, non adeò exaruiſſe quin & hodiè etiam laudatiſsimi REGIS TYPVM exhibeat. Iam aliquantulùm præmollitâ, vti ſpero, ad audiendi patientiam viâ, dehinc juvabit quædam ex toto hactenùs *Vitæ tuæ Morumque* habitu quaſi carptim delibare, eorum more qui Flores legunt. Etenim delectu magis rerum quàm vbertate geſtio: quanquam non ignarus, adeò pio-

fusam fuisse Veterum in hoc Dicendi Genere aut Diligentiam aut Ambitionem, vt non inscitè forsàn TIMÆVS dixerit, ALEXANDRVM Macedonem citiùs omnem ASIAM subegisse, quàm ISOCRATES Panegyricum scripsisset. Enimverò, Arti tunc nimis indultum videtur, dum in feraci Eloquentiæ sæculo lasciviebant Rhetorum Ingenia. At Me decet, Simplicitatis simul nostræ ac Senectutis memorem, Summa potiùs ex Encomijs Tuis attingere, quàm singula persequi; ut ipsa Orationis Brevitas velùt elabentium Annorum fugam imitetur. Cæterùm Antè alia sese

offert

offert Eximia Ortus Tui Nobilitas: Quâ in longâ Antecedentium REGVM ſerie cunctis, ne ipſo quidem PARENTE excepto, prælucces. Id paucis clarius deducam. Attavus Tuus HENRICVS *Septimus* (Fælicior an Fortior neſcio) *Rubellam, Albamque* ROSAS, duarum præpotentium Familiarum Inſignia, per ELIZABETHÆ EBORACENSIS *Connubium*, Exul ferè ſimùl & Victor univit: quæ divulſæ Patriam tot annos infeſtis Odijs & Cruore polluerant.

Beatius Regnorum quàm Roſarum vinculum *Parentis Tui* Auſpicijs debemus, vel ob id ſolùm

non ſine ſummâ Veneratione memorandi. At in *Te* unico (*Auguſtiſsime CAROLE*) omnium poſt Romanos, omnis Ævi Nationum, quæ *Britanniam* per Ius aut Arma poſsederunt, confluxit gloria. In *Te*, inquam, Vnico; quem primùm CAMBRICI, ANGLO-SAXONICI, SCOTICI, NORMANNICI, ac DANICI demùm, Germinis SVRCVLVM ex hactenùs Coronatis agnoſcimus. In hoc fortaſsè, (ſi Comparationis Vilitas non ſpernatur) Celeberrimo *Europæ* ISTRO non abſimilem, quem per immenſa ſpatia devolutum tot illuſtrium Alveorum Vndæ nobilitant.

Scripſit

Scripſit inter noſtrates haud obſcurus Author, non priùs *Majores* noſtros legitimum in Angliâ *Normannorum* Imperium agnoviſſe (quod tàm ægro initio laboraverat) Quàm MATTHILDIS HENRICO Primo enupta, Sobolem ex Antiquo *Saxonicorum Regum* Sanguine, in hanc lucem protuliſſet. Erat autem illa DAVIDIS, ETHELREDI Regis Abnepotis, ex progenitoribus *Tuis SOROR*. Quantò nunc ſplendidior Cauſa *Majeſtatem Tuam* omnibus Vinis ambiendi, qui ex tàm multiplici Imperantium proſapiâ, ad *Nos* defluxiſti? Poſtquàm & *Cimbrici*

Sanguinis Vetuſtiſsimi, Additamentum cæteris Decoribus acceſsit, ex ANNA Matre Virilis Animi HEROINA. Et quantò nunc veriùs repetamus, quod ſuperiori Ævo *Buchananus* fæliciſsimi poſt Antiquos Ingenij Vates, Aviæ Tuæ (utinam feliciore Fato!) cecinit

Miſſa per innumeros Sceptra tueris Avos.

Sed hæc quidem hactenùs vix *Tua* reputas: Ad propria tranſeo, quæ non minùs illuſtrant quàm illuſtrantur.

Tria animadvertimus, *Optime* REX (quâ appellatione iterùm libentèr & ſæpius utar) in Primordijs

dijs Tuis ad inſequentes progreſſus haùd levis momenti, ut ferè ſemper incrementis inhæret Principiorum ſapor.

Primum, Quod non in ſupremam Imperij Spem natus es. Vnde Adulatio (quanquàm velox & Vigil Malum) quæ ipſa Summorum Hæredum Incunabula circumſtat, mollioribus Annis Tuis ſegniùs incubuit: Et propria interìm Indoles, ſimpliciore hauſtu, generoſum Honeſti Succum imbibebat. Nam certè in formandis & quaſi (ut ſic dicam) inſtillandis privati cujúſque, nedùm Principum primævis propenſionibus, Reipublicæ multùm

intereſt; Cujus non ſolùm Fulcimina, ſed & ſimulachra ſunt futuri.

Alterum, quod *Fratri* ſucceſsiſti non modicis quidem Naturæ Dotibus. Vnde *Parentum* exhinc ſolertior & contractior Sedulitas (curam enim excedebat) circà Vnici Filij Ornatum. Quin & *Tui* ipſius erectiores indiès Spiritus, Cum Tantæ jam Expectationis Onus in *Te* ſolùm recidiſſet. Tum admoti qui Ætatem illam nondum Negotijs aptam; Litteris fidelitèr imbuerent: Tum acciti qui *Te*, paulatìm creſcente robore, Equeſtribus Exèrcitijs polirent. Quæ Memini quàm decorâ dexteritate

in

in primo Iuventæ agitabas: Donec poſtea in frequenti Haſtarum decurſione, neſcio plus ſpectantibus Gaudij, an Pavoris injiceres. Tertiò in Mentem venit quod aliquandiù, quaſi luctante Naturâ, Corporis Artubus paulò invalidior eras, & Vigori longè Impar quem nunc lætantes ſtupemus. Quod equidem ſecretioris Providentiæ Conſilio contigiſſe autumem, quò intentior tùm eſſet Ingenij excolendi Cura; ut Hæredem Regis clàm futurum decuit; Quem omnium poſt multa Sæcula, Principum Sapientiſsimum, ne Maligni quidèm negant. A primitijs Tuis ad robuſti-

ora propero, promiſſæ Brevitatis non oblitus.

Poſt Peregrinationem, varijs Caſibus obnoxiam, ad Coronam perveniſti: Vnde conſtat quantum ipſemet tùm auderes, cùm Omnes Interim Domi, *Tui* causâ trepidarent. Sed Cœleſtis Favor *Te* nobis Incolumem reduxit, & ne tinctum quidem Exoticis Coloribus: velut alterum VLYSSEM, cui ſatis erat (vel HOMERO *Teſte*) cognoviſſe Mores Hominum & Vrbes.

Adſumpto *Diademate*, emicuit antè alia Relligioſus Animus, Regnorum Columen, Bonorum Gaudium.

dium. Sacellum Regium nunquàm ordinatius. Auctior indiès Insignium Theologorum numerus. Conciones, nullo unquàm Ævo frequentiores, nullo Doctiores: Et Exemplum Principis, Concionibus Validius. Nulla ex Ore execratio temerè prodijt. Ab omni paulò lasciviori, nedùm sordido sermone, Aures abhorrebant; qui sub EDOARDO *Quarto* fortasse, cùm Vagi Amòres regnarent, pro *Aulicâ Elegantiâ* habebatur. Nec intrà Palatij parietes Pietas stetit, sed per Regnum diffusa. Intacti Ecclesiæ reditus. Templorum hinc indè iacta Fundamenta. Collapsus

passim restituti. Et quod præcipuè posteri loquentur, Pientissimo *Tuo* Monitu excitatæ Regni Opes, ad restaurandam Ædem Apostolo Gentium Sacram, quæ passa erat Temporis injurias; Omnium Orbis Christiani (Quis dubitet?) pari vetustate Amplissimam. Vbi effulsit Majestatis Tuæ cura, in demoliendis Privatorum Ædificiis, quæ tàm visendi operis faciem dehonestabant: Nec minùs in administratione totius Negotij imposita, Vigilantissimo Præsuli, qui ob spectatissimam Fidem & Iudicium, nuperrimè altiora meruit. Iam post Deum, Quàm tenero ergà Subditos

tos affectu? Cùm Contagio graſſaretur, Ad publica Iejunia, Iuſſu *Tuo* recurſum. Cùm Inediæ majori Metu quàm Malo premeremur, Annonæ flagellatores aperire Horrea coacti, lenitis Frugum pretijs. Inter hàs ſanctiores Curas non omiſerim, Providentiæ *Tuæ* peculiare Præconium; cuius Origo paulò altiùs repetenda.

Enatæ ſunt foràs antè aliquot Annos, aut fortè ex antiquo recruduerunt, Controverſiæ quædam, circà ſublimes *Fidei Articulos*, quæ cùm ad nos quóque tranſvolaſſent, (ut facilè ſe diffundunt Ingeniorum Flammæ,) ne hîc etiam Pul-

pita & Calami, cùm Inquietudine publicâ incaleſcerent, *Majeſtas Tua* per *Edictum*, laudatiſſimâ temperie, omnem utrimque Diſceptationem compreſſit. Sentiant Alij quid velint; Meo Arbitratu (ſi Verbo ſit venia) *Diſputandi Pruritus, eſt Eccleſiarum Scabies*. Referam quod mihi contigit obſervaſſe non ſemel. Duos nempe de *Re* quâpiam acerrimè diſceptantes, donec utroq; ex alio in aliud Contentionis æſtu abrepto, Ambo tandem primò *Charitatem*, deinde etiam Veritatem amiſerant. Quò procederet irrequietum Acumen, niſi premeretur? Nullus eſt finis Argutiarum.

rum. Sed maturè Obviàm itum eſt.

His Pietatis Laudibus ſubjiciam Ingens Gratitudinis, Ingentius ferè Conſtantiæ documentum, erga GEORGIVM VILLIERIVM BVCKINGHAMIÆ DVCEM. Quem, cùm inter *Hiſpanici* Itineris Diſcrimina, lateri *Tuo* præcipuus comes adhæſiſſet, Domi poſteâ per omnes utriuſque Fortunæ Scopulos, quaſi repenſâ vicé, tutò circumtuliſti: donec improviſum Diem clauſit. Vidimus etiam non leves Favoris *Tui* Radios in Alterum ex Fidis comitibus, & ſolertis Iudicij Virum conjectos.

At hæc non ſolùm inter Argumenta Animi Fidelium Officiorum memoris (quod verè Regium eſt) recenſeo; ſed & ſingularis ergà Parentem etiam defunctum Obſequij, cui *Buckinghamius* tot Annos in delitijs fuerat: Ac ſi Maieſtas *Tua* ſeſe tàm Affectuum ejus, quàm Regnorum Hæredem reputaſſet: Raro inter Omnium Sæculorum memorias Exemplo. Erat ſanè Dvx ille ob multa Amabilis, eademq; rariſſimè conjuncta. Singulis Corporis Artubus quaſi affabrè compoſitus: Forma tamen, an Venuſtas ſuperaret, incertum. Animo autem haud dubiè intrepido. Impoſitis, adſump-

adſumptiſve Curis æquè intentus. Aderat, tot negotiis diſtricto, incredibilis Temperies & Æquabilitas. Appetitum Gloriæ haud negaverim, quem generoſi Spiritus tardiſſimè deponunt. At quod ſuper omnia ſuaviſſimum; nulla Morum auſteritas. Nihil in externo tumidi. Sed Obvius, Affabilis, & cuique ferè Expoſitus: Ac ſi in tantâ Fælicitate, vix Fælicitatem ſuam ſenſiſſet. Quo vel uno meritus videatur, ut mollius decumberet.

Pollêre poſt hæc incepit Principibus Majeſtatis Tuæ Curis, indiéſque pollet, quò probatior eò

acceptior, Vir sanè moderato vitæ Habitu, & graviſſimi Conſilij: ac tramiſſis Inanibus, ad ſolidam Prudentiam natus. Quem nominare Injurioſum foret: Nam qui ingenuè deſcribitur, ſine Nomine intelligatur.

At meritò Supremum in Affectus Imperium, ſibi ſoli vindicavit Digniſſima *Regalis Thalami* Consors, Ipſa etiam longo *Regum Stemmate* oriunda, Sed ſatis eſt dicere Magni Henrici Filia, ac Iusti Ludovici Soror. Quàm, ob chariſſima jam utriuſque Sexus Pignora, ob Caſtiſſimæ Venuſtatis Decus (& quod Conjugale

gale Vinculum maximè beat) ob congruos Mores, adeò Sanctè & unicè amas, ut meritò videaris ex Optimi *Patroni*, in Optimi *Conjugis* Titulum transiviſſe. Caſtimoniæ, Temperantiam adjunxiſti, cognatam comitem: quas inter Impotentes & Miſeros, quis non tacitus præteriret? Sed in Rege, ſed in Iuvene, tam vegetæ Ætatis; & in tantâ ad omnes Appetitus explendos promptitudine, laudemus magis an miremur, neſcio.

Iam poſt hæc Elogia, quæ partim Amorem, partim etiam Stuporem conciliant; De Temporis *Tui* Iuſtitiâ vel dubitare, injuſtiſſimum fuerit.

Non pigebit tamen paulò fusiùs repetere rem in obscuræ sortis *Homine*, illustrissimi Exempli. Contigit *Londini* nescio quis Tumultus, ob quendam ex Apparitorum manubus ereptum, qui alieno ære obstrictus in Carcerem ducebatur. Vbi inter confusos Animorum motus unus aut alter (ut ferme fit) ex fortuitis vulneribus periêre: unde *Johannes Stamfordius* Quidam, Vir manu promptus (qui se his Turbis fataliter immiscuerat) pro Homicidij reo, in Vincula conjectus est. Non caruit apud *Majestatem Tuam* Intercessoribus magni Nominis; Et certissima jam effulgebat

fulgebat (ut in vulgus credebatur) impetrandæ Veniæ Spes, quia *Buckinghamiæ Duci* à Cubiculo fuerat, & inter ſuæ Conditionis Clientes, Hero aliquandiù gratiſſimus ob Eximium Corporis Robur & luctandi peritiam. Cujus tùm etiam recens adhùc Memoria: quod miſellum fortaſſe Audaciorem fecerat. At neque ſuperſtitum Preces, neque Viri ipſius notiſſima Fortitudo, Nec denique tam dilecti nuper Capitis, cujus in Clientelâ fuerat, recordatio, apud *Majeſtatem Tuam* Iuſtitiâ prævaluêre; Quin (magnum dictu:) Laqueo Vitam finijt.

Recentior eſt Memoria Sup-

plicij, quod *Baro* pervetuſtæ Proſapiæ, palàm paſſus eſt ob Facinus Natalibus ſuis Indignum. Sed ſi vetus Ingenioſi Authoris Obſervatio adhùc valeat, *Quædam eſſe Clariora, quædam Majora*; Equidem *Baronis* Clariùs Spectaculum, ſed *Stamfordij* Maiùs crederem.

At quò me rapit, dùm Hæc Revolvo, non inſuavis quædam Meditatio? Habet *Majeſtas Tua* in ſtricti Iuris Tribunalibus, Idoneos Iudices: Qui rigidiùs pronuncient. Habet etiam conſultiſſimum Æqui Bonique Antiſtitem, Antiquis Prætoribus parem. Qui, pro Populi levamento, ſeveriora emol-

lit.

lit. Sed Hi seorsim, discretis Solis locantur. Si quis fortè quærat, cur non simul, quod expeditiùs videatur? Dicam quod sentio. Exoptabant MAIORES nostri, ex gravissimâ quidem Providentiâ, *Justitiam* ac *Lenitatem*, Quæ in Magistratu inferiori divulsæ sedent, in solo SUPREMI Pectore Sociatas. Et sanè sic est. *Majestas Tua* velut ad Majorum desiderium composita, Has adeò temperatè commiscuit, ut neque Mali audeant, neque doleant Boni. Hactenus intelligi velim Me solùm de Communibus quasi Flagitijs coercendis loquutum, quæ-

vbíque Terrarum pullulant : Nam de Atrocioribus apud Nos (Divino Beneficio) Ne Verbum, Imò, Ne Somnium quidem. Laboramus excellenti Ignorantiâ. Neſcimus quid Perduellio, quid contrà ſalutem Publicam Machinator, quidve illud ſit, quod *Grammatici* Læſam Majeſtatem vocant. Cum Rebus ipſa Vocabula obſoluerunt. Nec mirum quidem. Quis enim, niſi omnium Mortalium Stupidiſſimus idem & Sceleratiſſimus, parique prorſùs Vecordiâ ac Nequitiâ, tam Iuſti Pijque MODERATORIS Quietem violaret?

Iam ut Iuſtitiam (quam Imperij

rij *Tui* Sanitatem dixerim) æquiſſimo libramine tueris, hoc eſt, neque tenſis nimiùm, neque laxatis Nervis: Ità nec omittis quæ ad Securitatem ſpectant. Idem enim alioquìn Imperijs, quod Corporibus noſtris, contingeret: Quæ periculoſè ſubſiſtunt, vbi ſolâ Valetudine, ſuſtinèntur. Quarè poſt Bellum cum duobus ſimùl Potentiſsimis Regibus, Eventu (ut in Humanis fit) vario, per Nova vtrimque Fœdera conſopitum; Princeps Domi Cura erat de maritimo Robore reſarciendo, ut Inſularium Regnorum TVTOREM decuit. Vnde Claſſis Regia quotannis Auctior & In-

ſtructior. Itèm, Commodiores Navibus Stationes dilectæ, & promptiore ad fortuitos Caſus exitu; *Majeſtate Tuâ* non ſolùm jubente, ſed & proprijs Oculis ipſa loca ſubeunte: Ac ſi in re tanti momenti, vix alienis crederes. Deinde accuratior quàm unquàm anteà, Armorum luſtratio; & in univerſum exercitatior, ſtatis Temporibus, Militia. Intèr hæc, Incivile eſſet ſilêre quod Prudentes Temporum adnotârunt, *Majeſtatem Tuam* Conſultis (ut vocant) de Statu, frequentiùs intervenire, quàm ſuperiorum Quenquàm *Regum*. Niſi fortè ad EDOARDVM Sextum oculos reflecta-

flectamus, quem ferunt etiam Puerum raro abfuiſſe.

In illo *Conſilij Tui Coetu, Supremi Præſules* Reverentiam, Ex utroque *Regno ſelecti Proceres* Dignitatem, adjungunt. Sunt quos exterarum Rerum uſus, Sunt quos Municipalium Legum Peritia, exornat. *Et Secretariorum* Erudita, Fideliſque Sagacitas accidentibus invigilat. Sed ſuper hæc, Ipſa *Domini* præſentia neſcio quid ſalutiferum ſpirat. Parùm eſt quod dixi, Præſentiam ſolùm. Imò ex ijs qui Conſilia Tua participant (Non omninò, fateor, incurioſus, ignoſcas rogo) ſæpiùs accepi, quàm attentè quoties inter-

esse libet, proposita revolvis: Quàm patientèr auscultas; Quàm acri Iudicio singula quæque expendis; Quàm pertinax sis (non enim utar molliori voce) ubi Bono, Quàm Strenuus ubi Magno Animo opus sit. Denique in Secretioribus Negotijs, Quàm restrictam Taciturnitatem imponis, & Quàm severè exigis. In hoc quoque, Exemplo proprio præmonstrante quod jubes. Quippe præter alia, Duo quidem *Majestas Tua* beatissimo nexu copulavit: Nimirùm, *Nullus usquàm Principum, post Constituta Imperia, natus est Secreti tutior Custos; Et tamen cujus Secretum & Silentium minùs*

nùs timemus. Quod de Optimo Viro *Julio Agricolâ* dictum olìm legimus, qui *Romanorum Primus*, CALEDONIÆ *Tuæ* Limbum invasit. Quippe *Majestas Tua* non introrsùs & sinu fovet immansuetas & subdolas cogitationes; Non offensionis scintillis incubat donèc exæstuent: sed Celso & Nobilissimo Candore, si quæ concepta fuerint, recludis, & ut sic dicam, exhalas. Enimverò in nullâ, fateor, Virtutum Tuarum reverentiâ lubentiùs hæreo, quàm in hoc ipso Heroicæ Ingenuitatis Elogio. Nam ut summus ALTISSIMI Character Veritas est, Ita quid suam in Terris

Imaginem Referentes, magis quàm ipsa Veracitas condecoret, aut magnificentiùs vestiat?

Vidimus Hactenus erga Parentem obsequium; In Amicos Constantiam; In Conjugio Fidem; In fovendâ Republicâ non Regis sed Patris Affectum. Nec inter hæc, pro conditione Temporum & perplexo Rerum Statu, neglecta erga Sororem Vnicam Optimi Fratris Officia, Quæ mihi semper visa est sola sui Sexus omnibus Malis Major, & ipsâ obscuritate Illustrior, & quidem *Intrà Fortunæ Sortem sed Extrà imperium Posita.* Quam quantùm ames, Imò quantùm æsti-

mes

mes ex nuperâ Legatione patuit, Cùm in graviſſimo *Viduæ* Luctu, deferendo Solatio Primorem è Nobilibus, & priſcis Ipſum Virtute ac Moribus Virum, ablegares: ut amantiſſimæ Legationi, ex ipſo Legati Delectu, aliquid etiam Dignitatis accederet. Hoc de Solamine.

Quod ad Subſidium ſpectat, Nonne *Majeſtas tua* ex Primoribus etiam *Scoticæ* Nobilitatis MARCHIONI, quanquàm hîc aſſiduis circà Teipſum & intimis officijs obſtricto, probandæ Fortitudinis ſuæ Veniam indulſit? Per quæſitiſſimas Ambages, in tanto Viarum intercluſu, Per Maris Terræque Diſcri-

mina, Per loca Vrbesque Peste & Inediâ obsitas: Vbi ferè difficiliùs erat penetrare, quàm vincere: ac duriùs Pati, quam Facere. Si post hæc Successus defuere; At non animosa Regis Voluntas, At non Subditorum Virtus, At non sumptus varijs modis, At non Legationes interîm Legationibus accumulatæ, de sedanda, per æquas Conditiones & amicabilem Tractatum, Orbis Insaniâ. De cætero vel Solonis monitu acquiescendum, Nemo Ante Obitvm Glorietvr.

Iam inter tot Curas, quibus vel Optimi Regum maximè premuntur, non injucundum fuerit, pau-

lisper

lisper inquirere, quàm Veleganter intervalla Otij disponis. Nobilium Equorum usu gaudes; Quos nemo peritiùs aut mansueros flectit, aut ferocientes domat. Adeò ut aptiùs an dignius fecerit, ambigerint, Qui nuper *Majestati Tuæ* Statuam Equestrem ex perenni Ære fundi curavit: Lisippi vivax Opus.

Accedit Musica, quæ tàm Organica, quam Vocalis, sub Te indies, quàm antehac, modulatior: Vt pote ad Aurium Tuarum Iudicium accommodata. Hanc ne mollior videretur; quasi Venatione temperas. Quâ, Belli Imagine, adeò animosos Spiritus exerces, ut difficilè

dictu sit, Venandi Voluptatem magis, an ipsum Laborem ames: aut utrùm de Prædâ Victoriam, an longam Prædæ Fugam malles. Sed omnium Oblectationum *Tuarum* Splendidissima, est excellentium Operum & Artificum Amor: Queîs in utrâq; tàm Pingendi, quàm Sculpendi Arte, ita Palatia decorasti, ut Magnificentia *Tua* videatur *Italiam*, maximam elegantium Artium Matrem, aut Saltem post Græcos, præcipuam Altricem, in *Angliam* transfudisse.

His Spectaculis quid amæniùs, imò fortè quid doctiùs rogo, Quàm dinguem illam Vmbrarum & Lu-

minum Eloquentiam, ac tacitam Linearum Poësim & quasi animata Marmora contemplari? Hîc *Tintoretti* quos designavit Artus & Musculos, moveri Spectator juraret. Hîc *Bassani* Volucres cantillant, mugiunt Boves, Pecora balant. Hîc *Raphaelis* Vultus spirant: *Titiani* etiam loquuntur. Hîc in *Corregiano* Politiem: In *Parmensi* Concinnitatem laudares. Nec *Belgicis* etiam sua Laus deest. Qui si Campos depinxerint, omne Vigentium Genus viret, Flores rident, Montes eriguntur, Valles subsidunt. Eadem etiam in Statuis erudita Vacietas: Quarum Hæc

Membrorum vivacitate quâdam; Aliæ Mollitie gaudent. Sed hæc Oculorum delinimenta sunt. Ad Mentem reficiendam, Interdum librum aliquem Selectioris Argumenti, plerumque Homines legis: Optimè gnarus, quantum PRINCIPI expediat Eorum nosse Ingenia. Est & quando, veterum Epigrammata recensendo, Animum oblectas, non minori Acumine quàm componebantur:

Sic seria tua, sic remissiora curasti peragravi. At ipsa quam cepi in his quanquàm ita leviter delibandis Voluptas, Calamum jam currentem nescio quomodo novo Impetu ex-

ſtimulat, ut *Majeſtatis Tuæ* veram Effigiem in Contractiori Modulo, & quaſi ſub uno ſimul intuitu (ſi tantum Veniæ indulſeris) vel mihimet ipſi repræſentem, Quam ſic Mente concipio.

Staturam dicerem Juſtæ proximam. Corpus erectum & Agile. Color in Vniverſum ex EBORACENSI *Albore*, quàm LANCASTRIA *Rubedine* plus hauſit. Cæſaries nigellæ quàm flavæ propior. Frons multum Fidei præfert. Oculos generoſa quædam Verecundia honeſtat: non qualem olim de *Syllâ* ſed de *Pompeio* legimus. In Geſtubus nihil affectatum. In toto etiam A-

ſpectu nil Turgidi, nil Efferati; ſed alliciens ac decora Suavitas. Alacritatem & Vigorem celerior inceſſus prodit: Alioquin ſedati Affectus & Compoſiti Mores. Propoſiti & Promiſſi tenaciſſimus. Amans Veri. Vitiorum Oſor. Iuſtus, Conſtans, Fortis: & non ſimpliciter tantum, ſed ſcienter Bonus.

Talis es: Talemque quanto Applauſu recipiemus? Videre Mihi videor, dum Horrida interdùm & Tranquilla ſimul contendo, quotiescúnque RICHARDVS ille TERTIVS *Eboraco* forſàn *ſuo*, aut longinquiùs *Londinum* remearet & Proceres circa ſe conciret, Quàm nutabant Nobilium

bilium Capita, Quàm pallebant Ora, Quàm ſollicitas inter ſe ſuſpiciones ac murmura conferebant, Ac ſi dirus repentè Cometes, aut infauſtum aliquod Sidus ſuprà Horizontem emerſiſſet. Sed contrà, Iuſti Boniq; PRINCIPIS Reditus, nihil aliud omninò eſt quàm ipſa Solis Anaſtrophe, Cùm Vernalibus radijs deformem Hiemem expellit, ac blando Tepore cuncta circumquâque refovet & exhilarat. Euge igitur *Rex* omnibus Bonis Gratiſſime. Sed in quæ Vota deſinam? *Veteribus* in uſu erat (quorum Exemplo percitus exiguum hunc laborem audacter nimiùm ſubivi) poſt *Trajani* Tem-

A127
26

pora sub Laudatissimo quoque Imperatore, hujuscemodi acclamandi Formula. *Vive* ANTONINE, *Regna* THEODOSI, AVGVSTO fælicior, TRAIANO Melior. Sit autem Hic Imperij *Tui* novissimus Character, quod *Optanda sunt Laudandis Pauciora*. Igitur postquam hoc tantum ex Ardenti Affectu voverim ut CAROLVS Optimus REX & DOMINVS noster *Regnet Vivatq; Sibimetipsi soli Diuq; similis*, Finis esto

O *Fortunatos nimium Bona si sua norint.*

C 26010
53965

C 26010

53965

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE

HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION